

[Oluf Pedersen.]

fattige til de rige, optræder som Højfinansens Garant, og det vil vi ikke medvirke til.

Aksel Larsen: Vi er ikke enige med Regeringen i dens Opfattelse af, hvilken Finanspolitik der er den rigtige, og det har vi jo haft adskillige Lejligheder til at gøre opmærksom paa. Hvad det her forelagte Lovforslag angaar, er jeg imidlertid af den Opfattelse, at som Situationen ligger, er det ikke det daarligste, der kan gøres, og vi vil derfor stemme for det, naar det kommer til Afstemning ved tredje Behandling. Pengene til den kommunale Laanefond maa i hvert Tilfælde tilvejebringes, og der kan ikke rejses nogen fornuftig Indvending imod, at man forsøger at opnaa gunstigere Laanevilkaar ved Konvertering af ældre Laan. Paa den anden Side kan jeg alligevel ikke undlade, i Lighed med hvad jeg har gjort ved tidligere Lejlighed, at opfordre Regeringen til at tage under Overvejelse en Fremgangsmaade, hvorved man kan fritage den danske Befolkning for de aarlige Byrder til Forrentning og Amortisering af Statslaan. Jeg mener, at de Metoder, der tidligere har været bragt i Forslag af Socialdemokratiet i Henhold til Kongresbeslutning, de Tanker og Ideer, som har faaet Lovforslags Form her paa Rigsdagen i daværende Finansminister Bramsnæs's Periode, var de helt rigtige, og jeg henstiller til Regeringen at tage under Overvejelse snarest at paabegynde en Afvikling paa den Maade af Danmarks offentlige Gæld.

Victor Pürschel: Det foreliggende Lovforslag er i god Overensstemmelse med de Udtalelser, der faldt paa Socialdemokratiets Kongres for nylig om, at man er naaet til en Skatteudskrivningshøjde, som maner til Forsigtighed. Forsigtighed er jo en Borgmesterdyd; det kan ogsaa være en Finansministerdyd. Ikke mindst kort før et Valg kan det være en overmaade fremtrædende Finansministerdyd.

Det foreliggende Lovforslag er paa flere Punkter interessant, bl. a. derved, at der staar i § 1, at Tilslutning skal gives af Rigsdagens Finansudvalg eller, saafremt Rigsdagen maatte være hjemsendt, af de senest valgte Finansudvalg. Denne sidste Bemærkning er jo overflødig efter den ventede Grundlov, og det, at man har optaget den her, er derfor, synes jeg, ganske interessant. Der kan maaske deraf drages nogle Slutninger med Hensyn til Forventningerne, men det er jo en underordnet Ting.

Hvad der er mere interessant, er dette, at Lovforslagets Tekst er, synes det mig, ganske overordentlig vidtgaaende, meget mere vidtgaaende end Motiverne. I § 1 bemyndiges Finansministeren til at optage Statslaan i Indlandet paa indtil 30 Mill. Kr. Det er ikke et enkelt Statslaan, der her er Tale om, det kan i og for sig gentages efter den Bemyndigelse, der her gives. Der staar ganske vist senere, at Ministeren ogsaa bemyndiges til at udlaane Pengene til Laanefonden, men dette er ikke efter Lovteksten knyttet som en Betingelse til Adgangen til at optage Statslaan. Læser man Bemærkningerne til Lovforslaget, vil man ganske vist se, at der staar: „Optagelse af Statslaan til videre Udlaan til Laanefonden“. Deraf maa man faa det Indtryk, at det, der her er Tale om, er — og det er formentlig ogsaa det, der er Meningen med Lovforslaget — at give Finansministeren Bemyndigelse til Optagelse af et enkelt Statslaan paa 30 Mill. Kr. til videre Udlaan, men det er ikke det, der har fundet Udtryk i Lovteksten. Lovteksten er, hvis man vil være blid, ikke nøjagtigt affattet. Den er affattet saaledes, at den i Virkeligheden ikke er stemmende med Grundloven, i hvert Fald ikke efter min Opfattelse. For man maa jo vel huske, at baade den gældende og den kommende Grundlov gør Optagelse af Statslaan til en Lovgivningsforanstaltning. I den kommende Grundlovs § 38 er det jo endogsaa slaaet fast, at Optagelse af Statslaan er en saa vigtig Lovgivningsakt, at saadanne Sager skal behandles i Den Forenede Rigsdag.

Gaar man derefter videre til § 2, vil man se, at Finansministeren der bemyndiges til at optage de Statslaan, som han maatte finde passende, til Konvertering, forudsat at han finder, at Laanevilkaarene er gunstigere end for de løbende Statslaan. Dette er en meget vidtgaaende Bemyndigelse. Alle rede det ærede Medlem Hr. Korsgaard var jo inde paa nogle Betragtninger i saa Henseende, Betragtninger, som jeg ganske kan dele. Det er en meget vidtgaaende Bemyndigelse, der her gives Finansministeren; for det kan maaske undertiden være en Skønsag, om Laanevilkaarene er bedre eller ringere. Jeg ser godt, at det er begrænset til Afløsning af bestaaende Statslaan, men efter Grundloven er enhver Optagelse af Statslaan en Lovgivningsforanstaltning.

Med Hensyn til den Tid, der bruges — og det er jo et vigtigt Moment ved Optagelsen af Statslaan — gjorde det ærede Medlem Hr. Korsgaard nogle Bemærkninger, som jeg gerne vil supplere med at